

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen det spørgsmål skal vi ikke tage stilling til i dag, det giver ikke nogen mening at sige, hvad vi vil gøre om 20 år – det giver ikke nogen mening. Jeg siger bare, at hidtil har vi ikke gjort det, og jeg forestiller mig da ikke, at vi skal have en folkeafstemning om Tyrkiet, men jeg kan bare ikke i dag kategorisk afvise, at man kan finde på at gøre det om 20 år.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan godt undre mig lidt over, at fru Charlotte Antonsen ikke er i stand til på Venstres vegne at give et løfte om en folkeafstemning om Tyrkiets optagelse, når både Østrig og Frankrig har kunnet give sådanne tilsagn. Det er et meget enkelt spørgsmål til fru Charlotte Antonsen.

Så vil jeg gerne føje et spørgsmål til. Jeg går ud fra, at fru Charlotte Antonsen er enig med udenrigsministeren i det her velkendte, han har sagt: Det at begynde på optagelsesforhandlingerne er ikke det samme som at afslutte dem. Og vi hørte fru Charlotte Antonsen sige: Det er et spørgsmål om 15-20 år.

Synes fru Charlotte Antonsen i grunden ikke, at det er unfair over for Tyrkiet at stille dem i udsigt, at de kan blive optaget, hvis de i løbet af ganske få år kan rette op på en årtusindlang kulturel udvikling? Synes fru Charlotte Antonsen ikke, at det ville være fair at sige: Ærlig talt, kære venner, det her er så stort, det er så kæmpemæssige ændringer, der skal til, at der ikke er noget håb om, at I nogen sinde kan blive medlem? Ville det ikke være rimeligere over for Tyrkiet?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen der er håb for Tyrkiet. Der er håb for Tyrkiet; Tyrkiet er blevet kandidatland, det har vi sagt ja til i 1999, og hvis Tyrkiet lever op til de kriterier, der er opstillet, kan de blive medlem.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må konstatere, at jeg ikke fik noget svar på det første spørgsmål om, hvorfor fru Charlotte Antonsen ikke i det her spørgsmål kan følge Østrig og Frankrig.

Det håb, fru Charlotte Antonsen ser for Tyrkiet, er jo et fuldstændigt postulat. Enhver ved, at

det, vi har set i den seneste tid for Tyrkiets vedkommende, er tilbagegang – det er tilbagegang. Vi har set, hvordan der overhovedet ikke er udsigt til, at Tyrkiet vil acceptere, at dissidenter i Tyrkiet peger på folkemordet på armenierne, og i det ene menneskerettighedsspørgsmål efter det andet er Tyrkiet faldet tilbage til sine gamle uvaner.

Så var det da rimeligere at spørge: Hvad skyldes det egentlig? Skyldes det, at det måske er fuldstændig håbløst at ville omtrylle tyrkerne til at blive vesteuropæere, og er det egentlig overhovedet ønskeligt, at man begynder at omtrylle et helt folk på den måde? Var det så ikke mere fair at sige: Tak for nu?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen altså, Tyrkiet har siden Atatürk for næsten hundrede år siden været vestvendt. De har ønsket et samfund, som minder om vores. De har arbejdet i den retning med kortere eller med længere skridt. De senere år er det gået meget, meget stærkt, men så har der været en opbremsning. Og jeg er fuldstændig enig med hr. Langballe i, at vi det seneste år har haft nogle frygtelige eksempler både med hensyn til det armenske folkemord og nogle journalister, som er blevet slået ihjel osv.

Derfor har vi sat optagelsesprocessen i EU delvis i stå, fordi man selvfølgelig ikke kan blive medlem af EU, hvis man ikke efterlever de basale menneskerettigheder; det siger sig selv.

Det om folkeafstemningen har jeg sådan set svaret andre ordførere på, men jeg skal også gerne svare hr. Langballe på det. Vi vil ikke i dag sige, at vi vil gøre ligesom Frankrig og holde en folkeafstemning. Frankrig har jo holdt folkeafstemninger før; de havde jo en folkeafstemning om Storbritanniens optagelse – det var vist nærmest for at drille Storbritannien. Når man lægger noget ud til folket, er det jo også en måde at løbe fra ansvaret som politiker på, og jeg vil ikke på forhånd sige, at vi i Venstre vil løbe fra ansvaret, den dag tyrkisk medlemskab kan blive en realitet.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det her handler jo i virkeligheden meget om signaler. Jeg kan huske en debat, vi havde om folkeafstemning eller ikke folkeafstemning om Tyrkiets optagelse for et par år siden, hvor den konservative ordfører, fru Helle Sjelle, sagde, at man